

stemmelse med de ønsker, medlemmerne har – tager spørgsmålet op og sikrer en kollektiv ret til deltidsbeskæftigelse, hvor en sådan ret ikke eksisterer i dag.

Også på dette punkt lægger flertallet vægt på, at udviklingen følges meget nøje i de første år efter, at delpensionsordningen er iværksat.

Lovforslaget lægger op til en smidig ordning, hvor den enkelte frivilligt har valgt at gå på delpension og selv har valgt tidspunktet og arbejdstidens omfang.

Denne fleksibilitet er væsentlig set fra den enkelte deltagers synspunkt. Det samme gælder muligheden for at genindtræde i ordningen, selv om man i en periode har arbejdet på fuld tid.

Det er imidlertid en forudsætning for flertallets ønske om at etablere en sådan fleksibel ordning, at tilrettelæggelsen af arbejdstiden, herunder den lempelige adgang til at udtræde og genindtræde i ordningen, sker i overensstemmelse med den pågældende medarbejders egne ønsker og i form af individuelle aftaler mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Erfaringerne fra den svenske ordning tyder da heller ikke på, at en sådan fleksibilitet vil blive udnyttet til at afskedige medarbejdere i perioder med nedsat produktion, som det er blevet hævdet. Det skal i denne forbindelse også nævnes, at selve det, at der i de fleste tilfælde vil være overenskomstmæssige regler om rimelige varsler ved afskedigelse, vil hindre et eventuelt misbrug fra arbejdsgivernes side. Et egentligt forbud mod afskedigelse af delpensionsmodtagere vil ganske vist sikre denne gruppe, men en sådan regulering, der i øvrigt vil være et brud med de almindelige arbejdsretlige principper, mener flertallet ikke er ønskelig, og den kan på længere sigt virke i direkte modstrid med delpensionsordningens formål. I øvrigt vil kontrolordninger være administrativt belastende og let virke som et unødigt indgreb i den enkeltes bestemmelsesret.

Delpensionsordningen skal efter forslaget administreres af de kommunale sociale myndigheder. Denne placering er hensigtsmæssig, fordi der herved opnås en sammenhæng med førtids- og alderspensionssystemet. Kommunerne har i dag erfaring i at skulle bedømme en ansøgers rettigheder efter anden lovgivning i forbindelse med administrationen af

førtidspensionslovgivningen. De har også indsigt i såvel den sociale som den arbejdsmæssige side af forholdene for de 60–66-årige. Som der tidligere er givet udtryk for, kan efterlønsordningen udmærket bestå side om side med en delpensionsordning. Det er ikke hensigten at ændre på denne ordnings administrative placering.

Der skal selvsagt være rimelige og overskuelige koblinger mellem delpensionsordningen og efterlønsordningen. Dette er også sikret, dels ved at der gælder samme aftrapningsordninger, dels ved det nu fremsatte forslag om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efterlønsordningen har en A-kassetilknytning som adgangsbetingelse, medens delpensionsordningens almindelige adgangsbetingelse er medlemskab af ATP-ordningen.

Selv om undersøgelser af lønmodtagernes tilknytning til de to ordninger har vist, at kredsen af ATP-bidragbetalere er større end kredsen af A-kassemedlemmer inden for de relevante aldersgrupper, har flertallet overvejet, om adgangsbetingelserne til delpensionsordningen alligevel er for snævre.

Deltidsansatte, der i en relativt sen alder er kommet ud på arbejdsmarkedet, kan have svært ved at opfylde betingelsen om 10 års fuldt ATP-bidrag inden for de seneste 20 år. Reglen vil i særlig grad afskære kvinder fra adgangen til delpension, og flertallet finder ikke dette rimeligt. En overgangsbestemmelse, hvor der i stedet stilles krav om 10 års stabil erhvervstilknytning, vil kunne sikre denne gruppe.

Flertallet kan derfor tilslutte sig det ændringsforslag, socialministeren har stillet herom, der har virkning i 5 år. Personer, der først senere når pensionsalderen, vil have mulighed for at tilrettelægge arbejdsindsatsen under hensyntagen til delpensionsordningens betingelser.

Flertallet kan endvidere tilslutte sig socialministerens ændringsforslag til bestemmelserne om fastsættelse af delpensionen med henblik på en begrænsning af de situationer, hvor der bliver tale om efterregulering og tilbagebetaling af delpension. Ændringsforslaget er efter flertallets opfattelse udtryk for en forenkling og forbedring for den enkelte delpensionsmodtager.

Om den forudsatte tilslutning til ordningen finder flertallet, at forudsætningerne, der